

Klimaticky neutrální Evropa

- CZ24 News | 14. července 2021

EU: Na úvod něco málo z Finmagu 2009, kde 18. září vyšel nekrolog Normana Borlauga pod názvem „Muž, který nakrmil miliardy.“

[Borlaug je označován](#) za otce takzvané „zelené revoluce“ v zemědělství. Pomohl zachránit více lidí, než kolik se jich ve válkách 20. století povraždilo. [...] Vedl vývoj odolnější trpasličí odrůdy, díky které výnosy prudce vzrostly. Po Mexiku přišly na řadu Indie a Pákistán, pak další země. I v Indii se díky novým odrůdám výnosy pšenice během několika málo let zdvojnásobily. V roce 1970 už Borlaug dostal Nobelovu cenu míru. (Tehdy měla cena ještě nějakou váhu, ještě ji nedostávali teroristé palestínští (Arafat), případně zelení (Gore)).

Borlaug samozřejmě čelil mnoha skeptikům. Katastrofické předpovědi byly v módě už v 60. letech. Biolog Paul Ehrlich v knize „Populační Bomba“ v roce 1968 předpověděl Indii na 70. a 80. léta hladomory se stovkami milionů obětí. [...] (Mimochodem, jde o stejného Ehrliche, který se neslavně proslavil [sázkou](#) s ekonomem Julianem Simonem v otázce vyčerpání přírodních zdrojů).

Borlaugovi kolegové vyšlechtili také lepší rýži, která zase nakrmila miliony Číňanů. Ano, hladomory se vyskytovaly a vyskytují, ale ne v takovém rozsahu jako proroci apokalypsy předpovídali, a ne tam, kde proběhla zelená revoluce.

Mnozí zelení samozřejmě zelenou revoluci nenávidí, protože intenzivní zemědělství poškozuje panenskou přírodu. Pro biozemědělství by bylo třeba odlesnit mnohem větší plochy, kdyby mělo uživit šest a více miliard lidí, ale to je asi vedlejší, řešením by bylo zřejmě nechat „přebytečné“ lidi pomřít hladu.

„Pokud by žili jen měsíc v bídě rozvojového světa, kde já jsem žil 50 let, hlasitě by se dožadovali traktorů, hnojiv a zavlažovacích kanálů, a byli by pobouřeni, že moderní elitáři u nich doma se jim tyto věci snaží upřít,“ prohlásil na adresu zelených aktivistů Borlaug.

V 80. letech přestaly Fordova a Rockefellerova nadace financovat jeho projekty v Africe, zřejmě i pod tlakem zelených hnutí a v obavách z poškození svojí image. Stejně tak Světová banka, která má rozvoj třetího světa podporovat. [...]

A co z toho všeho plyne? Příběh zelené revoluce především ukazuje, jak se moderní proroci apokalypsy mýlí. Slepě předpokládají, že lidé neudělají nic pro to, aby svoji situaci zlepšili. Jenže, jak ukázal ekonom Simon, nejdůležitějším – a nevyčerpatelným – přírodním zdrojem je lidská tvořivost. Pokud pokrok sami pod záminkou odvrácení apokalypsy neudusíme, žádná apokalypsa nepřijde.

Opakuji:

Pokud pokrok sami pod záminkou odvrácení apokalypsy neudusíme, žádná apokalypsa nepřijde.

Civilizace možná zanikne, ale jenom proto, že zelení změní svůj strach v činy. Co strach? Chceme-li popsat různá zelená hnutí (čest výjimkám)

nelze opominout jejich slepou vášnivou zaujatost, nekompromisní a krajně jednostranný postoj nebo jednání, když jde o téma, myšlenku nebo věc, kterou zelení pokládají za tak cennou - případně tak ohroženou - že námitky či odpor proti ní vyvolává jejich zuřivost.

A následně neschopnost smysluplně argumentovat. Co by se muselo přihodit, aby se zelení přestali strachovat a uklidnili se? Nic takového se zřejmě stát nemůže. Nic přece není důležitějšího než zachránit svět. Zelení si jako svoje rukojmí vzali planetu a jakoukoliv změnu jejího stavu považují za zločin. Je to vlastně anticivilizační hnutí. Je to touha po vyšší atraktivitě a důležitosti než mají ostatní. Jinými slovy jde o nadutost, domýšlivost, vyvýšenost, přehnanou sebeúctu, nerozum, který se projevuje nadřazeným chováním.

Jak se to zeleným přihodilo? Hysterií okolo klimatické změny. Účastníci debaty týkající se existence a příčin klimatických změn diskutující o zvyšování teploty na Zemi, jež je vysledovatelné pomocí instrumentálních záznamů teplot, o tom, zda se tento trend vymyká normálním klimatickým variacím a zda k němu významně přispívá lidská činnost se nakonec shodli na následujícím textu.

Především se shodli na názoru, že trend oteplování klimatu existuje a právě probíhá.

Vliv na klima planety má také postavení Země vůči Slunci, které se cyklicky mění vlivem gravitačního působení planet sluneční soustavy. Tomuto jev je dnes známý jako tzv. Milankovičovy cykly, resp. Milankovičova teorie. Podle této teorie jsou klimatické změny způsobeny změnou intenzity slunečního záření, ke kterému dochází vlivem gravitačního působení planet sluneční soustavy. Ke změnám dochází v důsledku tří periodicky se opakujících změn parametrů oběžné dráhy Země kolem Slunce. Jedná se o změnu excentricity (výstřednosti) eliptické dráhy Země, která má dvojitou periodicitu (asi 100 000 a 413 000 let), dále o změnu sklonu osy otáčení s periodicitou asi 40 000 let a o precesi rotační osy Země, která má také dvojitou periodicitu (19 000 a 23 000 let). Výslednice jednotlivých cyklů ovlivňují klima na Zemi od jejího vzniku. Je to považováno za hlavní příčinu změny klimatu.

IPCC (Mezivládní panel pro změny klimatu) také zastává názor, že hlavním spouštěcím mechanismem dob ledových a meziledových jsou tyto astronomické cykly. Dodává ale, že k plnému vysvětlení je třeba započítat i vliv oxidu uhličitého a jiných skleníkových plynů.

Ať je ale skutečnost (kterou dokážeme vyhodnotit jenom zpětně) jakákoliv – závěr, že tyto příčiny (které jsou jenom ve formě hypotézy) ovlivníme tak, že dokážeme snížit předpokládané oteplování planety o 0,5 °C – 1 °C je nemístnou domýšlivostí.

Zelený deal s cílem zastavit oteplování je totéž jako zastavit povodeň, hurikán nebo zemětřesení. Je možné udělat vše proto, aby následky byly co nejmenší. Je možné a žádoucí udělat vše pro to, aby se ohrožení lidé tomu jevu přizpůsobili, ale není v lidských silách takové příhody vyloučit.

Myšlenka omezit emise je správná, také dáváme pozor, aby nám návštěvníci nekáleli do bazénu, ve kterém se koupeme. Ale máme-li zcela přestavět ekonomické základy státu, musíme znát rizika takového přechodu.

Němci, v roce 2010 uzákonili na nátlak Zelených program Energiewende a v roce 2011 (po havárii ve Fukušimě) se zavázali odstavit do roku 2022 i jaderné zdroje. Pojem Energiewende vyjadřuje přechod od energie z fosilních a jaderných paliv na obnovitelné zdroje energie. Cílem je do roku 2050 získávat v Německu energii především z obnovitelných zdrojů jako větrná, vodní, solární a geotermální energie nebo jiná energie z obnovitelných zdrojů. Rozhodujícím cílem je snížení emise skleníkových plynů, zejména CO₂.

Nicméně instalovaná kapacita fosilních zdrojů v zemi neklesá. Zelená hnutí po celém světě těží z nesporné popularity organizace Greenpeace. Jako je Sinn Féin politickým křídlem IRA, tak jednotlivé zelené strany (a hnutí) můžeme považovat za politická křídla Greenpeace. Nevládní environmentální organizací s mezinárodním sídlem v Amsterdamu v Nizozemsku, byla založena kanadskými a americkými environmentálními aktivisty v roce 1971. Greenpeace považuje za svůj cíl „zajištění schopnosti Země udržovat život ve vší jeho rozmanitosti“ a své kampaně zaměřuje na celosvětové problémy, jako jsou například globální oteplování, odlesňování, nadměrný rybolov, komerční lov velryb, šíření geneticky modifikovaných organismů či jaderné hrozby.

K dosažení svých cílů využívá metody přímé akce, lobbování, vědeckých výzkumů a aktů občanské neposlušnosti.

Svémi aktivitami získala image „správné neziskovky“ a poradní status u Ekonomické a sociální rady OSN. A také se samozřejmě stala zakládajícím členem platformy International Non-Governmental Organisations Accountability Charter, která se snaží podporovat odpovědnost a transparentnost v neziskovém sektoru. Greenpeace je však také zdrojem kontroverze; její motivy a metody bývají předmětem kritiky.

Obecně formulované cíle Greenpeace a její dobře inzerované přímé akce vyvolávají spontánní souhlas populace, **která v nich nerozeznává politický cíl organizace** – ovládnout světové mínění a vynutit si rozhodující slovo v definici vývoje a pokroku.

Nadutost, domýšlivost, přehnaná sebeúcta, nehorázná nadřazenost a pokrytectví Greenpeace je nejlépe viditelné na příběhu tak zvané zlaté rýže. [Kauza zlaté rýže](#) se loni v létě opět, po kolikáté již, ocitla ve středu celosvětového mediálního zájmu. Tvůrci zlaté rýže měli už na počátku celého tohoto příběhu problémy. Nature jej odmítl, bez recenze. Vyšel tedy v Science. Důvody odmítnutí nebyly odborné, právě tak jako následná mediální válka o její uvolnění coby potraviny. Zlatá rýže totiž opravdu nechtěně sehrála roli z pohledu odpůrců velmi nebezpečného trojského koně GM technologií.

Nebyla ideologicky napadnutelná. Její tvůrci nebyli jakkoli propojeni s vůdčími nadnárodními společnostmi, konstruujícími nejrůznější Bt* odrůdy kukuřice, tabáku, bavlníku či různé šarže sóji či

řepky odolné k herbicidům. Nebyla produktem ziskovým, ale humanitárním či charitativním. Firmy i univerzity se pro účely projektu vzdaly svých patentových práv. Byla vlastně první takto „biofortifikovanou“ potravinou, propojující funkci výživovou a léčivou.

(Bt-Bacillusthuringiensis je aerobní půdní bakterie, která produkuje spory. Ty obsahují toxiny, které mají insekticidní účinky na některé skupiny hmyzu, a proto se užívá k produkci pesticidů a také geneticky modifikovaných rostlin.)*

Podporu projektu vyjadřovalo více a více nejrůznějších humanitárních společností a zlatým zrníčkům se postupně dostalo přímého požehnání tří za sebou následujících papežů. Byla pochopena jako jednoznačný prostředek boje proti světové chudobě, podvýživě, hladu a nemocem.

Greenpeace je proti plánům na využívání zlaté rýže, odrůdy rýže, upravené pomocí genetického inženýrství tak, že beta-karotenu v rýži má preventivně zabránovat ztrátě zraku v chudých zemích, kde je rýže rozhodující složkou potravy chudých.

Podle Greenpeace však zlatá rýže s podvýživou za 20 let vývoje, během kterých již alternativní metody podvýživu řeší, neudělala nic. Alternativou Greenpeace je přejít od pěstování monokulturních plodin k diverzifikovanému zemědělství a zvýšit produkci plodin bohatých na živiny (obsahujících další živiny kromě beta-karotenu, které se ve zlaté rýži nevyskytují).

Aliance STOP zlaté rýži [důrazně odsuzuje](#) turné ke kampani Zlatá rýže, které je plánováno na Filipínách, v Bangladéši a Indii a které iniciovala organizace Allow Golden Rice Now! v březnu tohoto roku. Tvrdí že zlatá rýže je skrytým pokusem o získání širšího souhlasu pro geneticky modifikované potraviny a nevyřeší problémy s podvýživou. Nedostatek vitamínu A (VAD) – stejně jako další problémy týkající se podvýživy a hladu – není způsoben nedostatkem vitamínu A v potravinách, ale neschopností lidí dosáhnout vyvážené stravy. Klíčem k řešení nedostatku vitamínu je pestrost a diverzifikace potravin; v zemích, kde lidé jedí více než 200 g zeleniny denně, není nedostatek vitamínu A zásadním problémem.

Kdyby naznačené řešení šlo jednoduše uskutečnit, nepatřil by VAD (vitamin A deficiency) k mnohaletým prioritám UNESCO a dalších organizací. Rýže je nejdůležitější obilovinou světa. Její výnosy zaručují i těm nejchudším pokrytí celodenní spotřeby energie. Jako hlavní příjem potravy ji má asi 1/4 obyvatelstva zeměkoule. **Učit chudé bezzemky současnému pěstování špenátu či mrkve je spíš misionářská utopie.** Dostatek zeleniny si ostatně nemohou dovolit ani chudí v USA.

[Protestující zničili](#) 1000 metrů čtverečních zlaté rýže – odrůdy vytvořené pro snížení nedostatku vitamínu A. Zlatá rýže je upravena tak, aby obsahovala beta-karoten, prekurzor vitamínu A, který dává rýži charakteristickou žlutou barvu. Nedostatek vitamínu A každoročně zabíjí až 2 miliony lidí a způsobuje slepotu u 500 000 dětí na celém světě. Nedávno bylo prokázáno, že když dítě nahradí polovinu své spotřeby rýže rýží Golden Rice, získá 60 % denní potřeby vitamínu A.

Celkem 107 z cca tří stovek žijících nobelistů se podepsalo pod otevřený dopis adresovaný vedení organizace Greenpeace a kritizující její mnohaletý postoj k zlaté rýži. Nejedná se o střet pouze názorový. Sympatizanti Greenpeace a dalších aktivistických organizací vidí cestu k řešení problémů v tzv. přímých akcích. Bojištěm posledních let jsou zejména Filipíny a tamní pokusná políčka IRRI (International Rice Research Institute). Různé místní organizace „osvícených rolníků“ políčka demonstrativně zlikvidovaly. A tak se zoufalí vědci již před třemi lety prostřednictvím dr. Channa Prakashe obrátili na světovou vědeckou komunitu s prosbou o morální podporu. Pokrytectví Greenpeace a neschopnost smysluplně argumentovat ukázala odpověď:

Greenpeace kritiku odmítlo s tím, že zlatá rýže nefunguje a není na trhu, tím pádem ji ani

Greenpeace nemůže blokovat.

Změna klimatu, na níž se podílejí i antropogenní emise skleníkových plynů, se objevila nejprve jako téma vědecké diskuse na první Světové klimatické konferenci v Ženevě 1979.

Další konference OSN o životním prostředí se konala v červnu 1992 a v průběhu jejího konání byly přijaty tři hlavní dohody. Byly to Agenda 21, Deklarace Konference OSN o životním prostředí a rozvoji a Zásady obhospodařování lesů.

K nim navíc byly připraveny i dvě právně závazné úmluvy mající za cíl zastavení úbytku biodiverzity živočišných druhů a předejití globální klimatické změně. Jednalo se o Úmluvu o biologické rozmanitosti a právě o Rámcovou úmluvu OSN o změně klimatu.

Hlavní principy této úmluvy stanovil, že v boji proti změně klimatu a jejím nepříznivým dopadům se musí ocitnout ve vůdčím postavení rozvinutý svět. Je třeba poznamenat, že zásady úmluvy stanoví, že „jakékoli politiky a opatření k řešení změny klimatu by měly být nákladově efektivní. Efektivní tak, aby zajistily globální výhody za co nejnižší náklady.“ Poté už následoval Kjótský protokol

Kjótský protokol je mezinárodní smlouva k Rámcové úmluvě OSN o klimatických změnách. Průmyslové země se v něm zavázaly snížit emise skleníkových plynů o 5,2 %.

Pařížská dohoda je dohoda v rámci Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu, která má omezit emise skleníkových plynů po roku 2020 a navázat tak na Kjótský protokol. Dohoda byla dojednána během Klimatické konference v Paříži 2015, schválena všemi 195 smluvními stranami a přijata 12. prosince 2015. Byla podepsána 22. dubna 2016. Účel dohody je popsán v jejím článku č. 2 jako „zlepšení implementace“ [Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu](#) pomocí:

„(a) Udržení nárůstu globální průměrné teploty výrazně pod hranicí 2 °C oproti hodnotám před průmyslovou revolucí a usilí o to, aby nárůst teploty nepřekročil hranici 1,5 °C oproti hodnotám před průmyslovou revolucí, a uznání, že by to výrazně snížilo rizika a dopady změny klimatu;

(b) Zvyšování schopnosti přizpůsobit se nepříznivým dopadům změny klimatu a posilování odolnosti vůči změně klimatu a nízkoemisního rozvoje způsobem, který neohrozí produkci potravin;

(c) sladění finančních toků s nízkoemisním rozvojem odolným vůči změně klimatu.“

Jestli jste měli dojem, že s koncem totality skončilo i dlouhodobé plánování, tak jste na omylu. Na žádost Evropského parlamentu a Evropské rady předkládá Komise svou vizi klimaticky neutrální budoucnosti zahrnující téměř všechny politiky EU a v souladu s cíli Pařížské dohody udržet nárůst teploty hluboko pod 2 °C a usilovat o jeho omezení na 1,5 °C.

Dne 28. listopadu 2018 [představila](#) Komise svou dlouhodobou strategickou vizi prosperujícího, moderního, konkurenceschopného a klimaticky neutrálního hospodářství do roku 2050. Ukazuje, jak se Evropa může posunout na cestě k neutralitě klimatu, a to investicemi do realistických technologických řešení, posílením občanů a sladěním politik v klíčových oblastech, jako je průmyslová politika a finance nebo výzkum. Komisařka pro energetiku Kadri Simsonová zdůraznila:

„Vzhledem k tomu, že energie se na emisích skleníkových plynů v EU podílí 75 procenty, potřebujeme změnu paradigmatu, abychom splnili naše cíle pro roky 2030 a 2050. Energetický systém EU se musí stát integrovanějším a flexibilnějším a musí být schopen využívat nejčistší a nákladově nejefektivnější řešení. Vodík v tom bude hrát klíčovou roli, protože klesající ceny obnovitelné energie a pokračující inovace z něj činí životaschopné řešení pro uhlíkově neutrální ekonomiku.“

Integrace energetického systému tedy znamená, že systém je plánován a provozován jako celek, který propojuje různé zdroje energie, infrastruktury a odvětví spotřeby. Tento propojený a flexibilní systém by měl být účinnější a snížit náklady společnosti.

Strategie Evropské komise se opírá o tyto tři pilíře:

Za prvé, více „uzavřený“ energetický systém, jehož ústřední součástí je energetická účinnost. Strategie určuje konkrétní opatření, která umožní uvést do praxe zásadu ***.....„energetická účinnost na prvním místě“ a efektivněji využívat místní zdroje energie v našich budovách nebo obcích. Značný potenciál má opětovné využití odpadního tepla z průmyslových závodů, datových center nebo jiných zdrojů a výroba energie z bioodpadu nebo čistíren odpadních vod.

Za druhé, větší přímá elektrifikace odvětví konečné spotřeby. Vzhledem k tomu, že podíl energie z obnovitelných zdrojů je nejvyšší v odvětví energetiky, měla by se elektřina stále více využívat tam, kde je to možné.

Za třetí, v odvětvích, kde je elektrifikace obtížná, navrhuje strategie využití čistších paliv, jako je obnovitelný vodík, udržitelná biopaliva a bioplyn. Komise navrhne nový systém klasifikace a certifikace obnovitelných a nízkouhlíkových paliv.

Strategie uvádí 38 opatření k vytvoření integrovanějšího energetického systému. Patří mezi ně revize stávajících právních předpisů, finanční podpora, výzkum a zavádění nových technologií a digitálních nástrojů, pokyny pro členské státy ohledně daňových opatření a postupného ukončování dotací na fosilní paliva, reforma správy trhu a plánování infrastruktury a lepší informovanost spotřebitelů..

Informovaná diskuse na úrovni EU by měla Unii umožnit přijmout ambiciózní strategii do začátku roku 2020 a předložit ji Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) v souladu s Pařížskou dohodou. K dosažení tohoto cíle musí Evropa změnit svůj energetický systém. Za tímto účelem předložila Evropská komise 8. července 2020 dvě strategie: Jedna se věnuje vodíku, druhá představuje plány Komise na integraci energetických systémů. V integrovaném energetickém systému může vodík podpořit dekarbonizaci průmyslu, dopravy, výroby energie a budov v celé Evropě. Strategie EU pro vodík se zabývá tím, jak tento potenciál využít prostřednictvím investic, regulace, vytváření trhu, výzkumu a inovací. Obnovitelný vodík lze použít jako surovinu, palivo nebo nosič energie a skladování s mnoha aplikacemi v průmyslu, dopravě, energetice a budovách.

Vodík může dodávat energii do odvětví, která nejsou vhodná pro elektrifikaci, a ukládat energii pro vyrovnání proměnlivých toků energie z obnovitelných zdrojů, ale toho lze dosáhnout pouze prostřednictvím opatření veřejného a soukromého sektoru koordinovaných na úrovni EU. Prioritním cílem je vývoj obnovitelného vodíku, který se vyrábí především pomocí větrné a sluneční energie. Tento postupný přechod vyžaduje postupný přístup:

V 1. fázi chce Komise podpořit instalaci elektrolyzérů v EU určených k výrobě vodíku z obnovitelných zdrojů o výkonu nejméně 6 gigawattů a výrobu až 1 milionu tun vodíku z obnovitelných zdrojů. Stávající výroba vodíku na bázi zemního plynu má být v nadcházejících letech co nejvíce zbavena emisí CO₂ modernizací stávajících zařízení: V budoucnu má být uvolněný CO₂ zachycován a ukládán.

V 2. fázi dobí se vodík podle plánů Evropské komise stane nezbytnou součástí našeho integrovaného energetického systému. V této fázi mají být zřízena místní ohniska výroby vodíku, tzv. „vodíková údolí.“ Tam se má zelený vodík vyrábět, přepravovat na krátké vzdálenosti a také spotřebovávat. Na konci procesu vznikne podle představ Komise EU páteř evropské vodíkové infrastruktury.

V 3. fázi by měly technologie obnovitelného vodíku dozrát a být ve velkém měřítku nasazeny ve všech odvětvích, kde je dekarbonizace obtížná, například v ocelářském průmyslu. Aby Komise

pomohla průmyslu pokrýt náklady spojené s používáním ekologického vodíku, chce vyvinout modely „smluv o rozdílu v emisích uhlíku.“ Jedná se o státní záruky určité výše ceny CO2 pro podniky, které investují do ochrany klimatu.

No připadá mě, že odškrtnutím úkolu u Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu se Komise snad nějak zavděčí. Celé to povídání vypadá jako výtvar pubertálního sci-fi autora. Vodíková údolí!!! Dovedete si představit nějaká opatření proti teroristům? Jak to vypadá v praxi nám předvedli názorně Američané při havárii Challengeru 28. ledna 1986, kdy explodovala vnější nádrž s vodíkem.

Podřídít VŠECHNO ochraně klimatu je infantilní nápad.

To rozeznal i bývalý kancléř Gerhard Schröder. [Schröder spricht](#) Klartext: Grüne forcieren De-Industrialisierung Deutschlands, bedrohen Millionen von Arbeitsplätzen

Bývalý německý kancléř Gerhard Schröder kritizoval strany za jejich přehnaný postoj k ochraně klimatu a ukázal na souvislost s volbami: „Každý, kdo jako Zelení prosazuje deindustrializaci Německa přehnanou politikou ochrany klimatu a ohrožuje tak miliony pracovních míst, jistě osloví určitou, spíše bohatou, velkoměstskou a akademicky založenou klientelu voličů,“ napsal 77letý politik v názorovém článku, který ve čtvrtek zveřejnil zpravodajský portál [t-online.de](#)

Zelenou beznaděj prezentuje (jinak velmi slušná) [odpověď](#) Jürgena Trittina.

Zdroj: novarepublika